

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति आश्रमवा० नै० भारतभा० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

सत्वमस्तीति स्पष्टमुक्तं अतो मृतानां सत्वमस्ति न वेति संशयः परास्तः अथ भस्मीभूतानां कथं प्रत्यक्षेण दर्शनं स्वमवदिति चेत् व्यासस्यैद्रजालिकत्वापत्यासंशयोच्छेदकत्वानुपपत्तिः अथ देवताभावं गतानां तेषां पुनर्भीष्मादिभावेन योगबलादभिव्यक्तिर्भवति तर्हि भस्मीभूतस्य देहस्य पुनरुदयायोगान्तस्य देशे देहांतैरूपे तानामेव तेषां दर्शनमिति वाच्यं तथापि देहांतरे ममायं भर्तृत्वोद्धिमतीनां स्त्रीणां भ्रातिरेव पूर्वदेहनाशस्य दृढतरस्मरणान् अस्मरणे पुनः स्वमतुल्यतेति तुल्यं अत्र ब्रूमः हार्दविद्याप्रकृत्यश्रूयते तद्भवे सत्याः कामा अमृता पिधाना इति तस्माद्ब्रह्मकाशं प्रकृत्य एतत्सत्यं ब्रह्म परमस्मिन् सर्वे कामाः समाहिता इति तथा यो यो ह

सर्वे भवंतोगच्छन्तु नदीं भागीरथीं प्रति ॥ तत्र द्रक्ष्यथ तान्सर्वान्ये हतास्मिन् रणजिरे ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच इति व्यासस्य वचनं श्रुत्वा सर्वो जनस्तदा ॥ महतां सह नदिनगंगामभिमुखो ययौ ॥ २० ॥ धृतराष्ट्रश्च सामात्यः प्रययौ सह पांडवैः ॥ सहितो मुनिशार्दूलैर्गंधर्वैश्च समागतैः ॥ २१ ॥ ततो गंगं समासाद्य क्रमेण स जनार्णवः ॥ निवासमकरोत् सर्वो यथा प्रीतियथा सुखं ॥ २२ ॥ राजा च पांडवैः सार्धं मिष्टदेशे सहानुगः ॥ निवासमकरोद्धीमान् सखीवृद्धपुरःसरः ॥ २३ ॥ जगाम तद्दहश्चापितेषां वर्षशतं यथा ॥ निशां प्रतीक्ष्यमाणानां दिदृक्षूणां मृतान्नृपान् ॥ २४ ॥ अथ पुण्यं गिरिवरमस्तमभ्यगमद्रविः ॥ ततः कृताभिषेकास्ते न शं कर्म समाचरन् ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० पुत्रदर्शनप० गंगातीरगमने एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ततो निशायां प्राप्तायां कृतसायाङ्किकक्रियाः ॥ व्यासमभ्यगमन् सर्वे ये तत्रासन्समागताः ॥ १ ॥ धृतराष्ट्रस्तु धर्मात्मा पांडवैः सहितस्तदा ॥ शुचिरेकमना सार्धं नृपिभिस्तैरुपाविशत् ॥ २ ॥ गांधार्या सह नार्यस्तु सहिताः समुपाविशन् ॥ पौरजानपदश्चापि जनः सर्वो यथा वयः ॥ ३ ॥ ततो व्यासो महते जाः पुण्यं भागीरथीजलं ॥ अवगात्वा जुहावाथ सर्वान् लोकान् महामुनिः ॥ ४ ॥ पांडवानां च ये योधाः कौरवाणां च सर्वशः ॥ राजानश्च महाभागानां देशनिवासिनः ॥ ५ ॥ ततः सुतुमुलः शब्दोजलं ते जनमेजय ॥ प्रादुरासीद्यथा पूर्वकुरुपांडवसेनयोः ॥ ६ ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे भीष्मद्रोणे पुरोगमाः ॥ ससैन्याः सलिलात् तस्मात्समुत्तस्थुः सहस्रशः ॥ ७ ॥

स्येतः प्रैतिनतमिह दर्शनायोपलभते इत्युपक्रम्य ये चास्येह जीवाये चेत्प्रयायान्यदिच्छन् नलभते सर्वतद्वत्तत्वाविदत इत्यादि सत्यं ब्रह्म पुरंद्वंद्वरमित्यर्थः समस्तः सदा सन्नेवास्स त एव तत्र मुनयः पश्यन्त्यतीतादि कं मिथ्या ब्रह्म पुरं शरीरमनुनासत्य पुरं छादितं संपन्नमिदं विद्युमुष्यविलये सत्यं पुरं प्रकाशते तस्मादविद्याप्रत्युपस्थापितमपारमार्थिकं जैवं रूपं कर्तुं भोक्तृरागद्वेषाद्यनेकानर्थकलुषितं तद्विलयनेन तद्विपरीतमप हतपाप्मत्वादिविशिष्टं पारमेश्वरं रूपं विद्यया प्रतिपद्यते स पांदि विलये न रज्ज्वादिवदि जाप्याच्च ब्राह्मलौकिका एव सत्या भीष्मादयोऽद्वैतैर्जन्मादिभिर्भाविकैरैराविर्भूयति रोभूताः संतो महर्षिर्विषयया विर्भूयन्त्या दिभिश्च याथात्येन गृहीताः संतस्ताभिः सह रैर्मिरे इति युक्तमुत्पश्यामः विशेषस्त्वस्मकते वेदांतकते केदहाराधिकरणे द्रष्टव्यः अक्षरार्थस्तु स्पष्ट एव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥